

ὁ Βίκτωρ ἐκάπνιζε τριάκοντα σιγά-
ρα τὴν ἡμέραν. Σημειώσατε ὅμως
ὅτι ἐκάπνιζεν αὐτὰ κατὰ τὸ ἡμῖς
μόνον.

Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές

Ο ΣΑΜΨΩΝ ΕΝ Τῷ ΑΠΟΔΛΩΝΙ

Παραλείπομεν ἄλλας τινὰς ἐλλείψεις,
προερχομένας πιθανῶς ἐκ τῆς περὶ τὴν
σκηνὴν ἀπειρίας τοῦ συγγραφέως, ἵσως
ἴσως δὲ καὶ ἐκ τῆς ἀτέχνου ἀποκοπῆς
τεμαχίων τινῶν τοῦ δράματος. Οὕτως
ἡ τετάρτη πράξις φαίνεται ὡς προσκε-
κολλημένη εἰς τὸ ὅλον τοῦ ἔργου καὶ δυ-
ναμένη νὰ προστεθῇ εἰς τὰς ἄλλας ὡς
ἀπλὴ σκηνή. Ἀτεχνός ἐπίσης δύναται
νὰ θεωρηθῇ καὶ ἡ γινομένη ὑπὸ ἐνὸς
τῶν προσώπων τοῦ δράματος ἀφήγησις,
καθ' ἣν γίνεται γνωστὴ τῇ Δαλιδᾷ ἡ
φυγὴ τοῦ Σαμφῶνος ἐκ τῶν Φιλισταίων.
Ὁ ἐδραῖος διηγείται τὰ κατ' αὐτὴν,
λυσμονῶν τὸν κύριον σκοπὸν τῆς ἀπο-
στολῆς του, καὶ ἀφίνων τὸν Σαμφῶνα
ἀοπλον ἀπέναντι τῶν καταδικόντων
αὐτῶν ἐχθρῶν. Ὁ ποιητὴς ἡδύνατο νὰ
πορεύῃ τοῖτο κάλλιστα, ἐὰν προσέθε-
τεν ἀκόλουθον εἰς τὸν ἀγγελλον τῆς δρα-
ματικῆς τοῦ Σαμφῶνος, ὅπως γέινω-
σιν ἀμρότερα συγχρόνως, ὅ τε Σαμφῶν
δηλαδὴ νὰ λάβῃ ταχέως τὰ ὅπλα του
καὶ ἡ Δαλιδᾶ νὰ μάθῃ τὴν ἀπελευθέ-
ρωσιν τοῦ ἥρωός της.

Αὕτη ἐν συντόμῳ ἡ ἐντύπωσις, ἣν
ἀπεικομίσσαμεν ἐκ τῆς πρώτης παραστά-
σεως τοῦ Σαμφῶτος, εἰλικρινῆς καὶ ἀ-
νευέπιβλαβῶν ἐπαίνων καὶ θαυμασμῶν.
Ἐν τούτοις ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ὁ
Σαμφῶν εἶναι ἐν ἐκ τῶν ἐπιτυχῶν ἔρ-
γων τοῦ νεωτέρου ἡμῶν δραματολογίου.

Δικαίως ἢ ἀδίκως κοινὴ ἐπικρατεῖ
ἰδέα παρὰ τῷ κοινῷ ἐν μένει περὶ πρω-
τοτύπων ἔργων, ἵσως ἐνισχυθεῖσα καὶ

ἐκ δραμάτων, ἅτινα ἀπὸ τῆς πρώτης
πράξεως ἐγέννησαν εἰς τοὺς θεατὰς τὴν
πληξιν καὶ τὸν νυσταγμὸν· δὲν εἶναι
μικρὸν ἐπομένως ὅτι ὁ Σαμφῶν κατῶρ-
θωσεν οὐ μόνον νὰ κατανικήσῃ τὴν πρό-
ληψιν, ἀλλὰ νὰ κούσθῃ μετ' ἐνδιαφέρον-
τος καὶ προσοχῆς ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέ-
λους.

Διὸ συγκαίροντες τῷ φίλῳ ἡμῶν κ.
Βερσῇ, εὐχόμεθα αὐτῷ ὅπως τάχιστα
ἰδῶμεν ἔργα αὐτοῦ τελειότερα.

Τὸ κοινόν, ἐνισχύων τὸν ποιητὴν,
ἐκάλεσε αὐτὸν μετὰ τὸ τέλος τοῦ δρά-
ματος ἐπὶ τῆς σκηνῆς, καίτοι τοῦτο,
ὅπερ ἀλλαχοῦ θεωρεῖται ὡς ὑψίστη τι-
μή, ἀπονεμομένη εἰς εὐδοκίμους συγγρα-
φεῖς, κατήντησε παρ' ἡμῖν ἀνάξιον μνή-
μης καὶ γελοῖον ὅλως, ὡς πολλὰ ἄλλα,
ἀφοῦ ἐγένετο πρὸς δραματικούς, ὧν τὰ
ἔργα ἀπέθανον τὴν ἐπιούσαν τῆς παρα-
στάσεως ἢ καὶ πρὸς μεταφραστὰς ἔρ-
γων οὐχὶ πολλῶν λόγου ἀξίων.

Περὶ τῆς ὑπὸ τῶν ἡθοποιῶν ἐκτελέ-
σεως τοῦ Σαμφῶτος δὲν ἔχομεν πολλὰ
νὰ εἰπώμεν. Οἱ τὰ πάντα εἰδότες δρα-
ματικοὶ ἡμῶν καλλιτέχναι, ἐθισθέντες
εἰς τοὺς καθ' ἐκάστην ἀπονεμομένους
αὐτοῖς τυπικοὺς ἐπαίνους τῶν ἐφημερί-
δων, εἰς ἃς κατὰ πρῶτον λόγον ἀρᾶ-
λεται ἡ κατάπτωσις τοῦ ἐλληνικοῦ θεά-
τρου, βεβαίως δὲν εἶναι διατεθειμένοι
νὰ κούσωσιν εἰλικρινεῖς παρατηρήσεις. Καὶ
ὁ Σαμφῶν ὁπέστη πλὴν τύχην τῶν λοι-
πῶν δραμάτων. Ἐν μόνον δὲν δυνάμεθα
νὰ φήσωμεν ἀπαρατήρητον. Τὸ νὰναβί-
θασθῇ οἰκτρὸς ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὁ Ὁθέλ-
λος π. γ. μικρὸν τὸ κακόν. Ὁ Σαΐξσπερ
βεβαίως δὲν ἔχει ἀνάγκην τοῦ Ταβου-
λαρικοῦ θιάσου, ὅπως ἐκτιμηθῶσι τὰ
ἀθάνατα ἔργα του· ἀλλὰ τὸ νὰ διδα-
χθῇ, ὡς ἐδιδάχθη, ὁ Σαμφῶν, πρῶτον
ἔργον νέου ποιητοῦ, οὗτινος τὸ φιλολο-
γικὸν μέλλον κατὰ τὴν παράστασιν
ταύτην θὰ ἐκρίνετο, ἦτο σφάλμα ἀσύγ-
γνωστον, ἥτις τι πλέον, ἦτο καθαρά ἀ-
σύνειδνησία.

Ἐβλέπομεν σκηνὰς ἀληθῶς δραμα-

τικές, δυναμένας νὰ κινήσωσιν εἰς δά-
κρυα καὶ τὸν ἀπαθέστατον τῶν θεατῶν,
νὰ διέρχωνται ἀπαρατήρητοι, ὡς ἡ
μετὰ τὴν ἀποκοπὴν τῆς κόμης τοῦ
Σαμφῶνος, ἣν κατέστρεψεν ἡ μαρμαρώ-
δης ἀπάθεια τῆς ὑποκρινομένης τὴν
Δαλιδᾶν πρωταγωνιστρίαν, ἢ τῆς συναν-
τήσεως τοῦ Σαμφῶτος μετὰ τοῦ πα-
τρός κ. λ. καὶ ἐλυπούμεθα εἰλικρινῶς
τὸν ποιητὴν διὰ τὴν θυσίαν τοῦ ἔργου
του, οὗτινος τὴν παράστασιν ἡπορήσα-
μεν πῶς ἐπέτρεψεν εἰς τοιοῦτους δη-
μίους καὶ ἐκμεταλλευτὰς τῆς ὠραίας
τέχνης!

ΤΕΛΟΣ

ΓΡΙΦΟΣ Α'.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟΝ ΒΟΥΚΟΛΟΝ

Ὁ πρῶτος λύτης ἐκ τῶν ἡμετέρων
συνδρομητῶν, τοῦ ἀνωτέρου Γρίφου θέ-
λει λάβει ὡς βραβεῖον, ὠραίαν εἰκόνα
ἔχουσαν ὕψος 75 ἐκατοστῶν τοῦ μέτρου
καὶ πλάτος 40 μετὰ τῆς κορμίστης αὐ-
τῆς καὶ παριστώσης νέον χωρικὸν ἀσπα-
ζόμενον τὴν μνηστὴν του.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ ἐν τῷ γραφεῖ τοῦ «Παρθενῶνος» ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Πειραιῶς καὶ Γερανίου ἀριθ. 30.

Ἐν ΣΥΡΩΙ παρὰ τῷ κυρίῳ Δ. Ἀθηναίῳ.

Ἐν ΠΑΤΡΑΙΣ παρὰ τῷ κυρίῳ Σπ. Πρινάρῃ.

Ἐν ΝΑΥΠΑΓΙΩ παρὰ τῷ κυρίῳ Παύλῳ Ἰατρῷ.

Ἐν ΧΑΛΚΙΔΙ παρὰ τῷ κυρίῳ Γ. Ν. Φιλαρέτῳ.

Ἐν ΘΗΒΑΙΣ παρὰ τῷ γραφεῖ τῆς «Σφιγγός»

Ἐν ΙΘΑΚΗΙ παρὰ τῷ κυρίῳ Κ. Ν. Πυλάτῳ.

Ἐν ΚΕΡΚΥΡΑΙ παρὰ τῷ κ. Π. Ἀποστολοπούλῳ.

Ἐν ΖΑΚΥΝΘΩΙ παρὰ τῷ κ. Γ. Κ. Σφήκα

Ἐν ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ παρὰ τῷ κ. Δ. Ἠλιάδῃ.

Ἐν ΒΡΑΙΔΑΙ παρὰ τῷ κ. Κλαάνθῃ Παπαζογλῇ.